

અનુપમની હે અમૃતધારા...!

~ સદ્ગુરુ સંત પરમ પૂજ્ય શાંતિદાદા

૨૦ એપ્રિલ ૨૦૧૯, પારમિતા મંદિર, મોગરી
સાચં સલામાં 'ઓ યોગીજી પ્યારા... તને હું પોકારું...' કીર્તનનું નિરૂપણ.

'ઓ યોગીજી પ્યારા...' અશોકભાઈએ આ ભજન ગાયું એટલે રતિકાકા અને અમે બંનેય ભૂતકાળમાં સરી પડ્યા. ૧૯૬૬નો એ સમય. મે મહિનાની ૨૭મી તારીખે ઠરાવ થયો, યોગીબાપાએ ૪૦ સંતોને જુદા મૂક્યા. પોતાનું કામ સ્વતંત્ર રીતે કરી શકે તેવા તૈયાર કરવાનો એમનો હેતુ હશે. પોતાનું જ પ્રાણસ્વરૂપ એવા હરિપ્રસાદ સ્વામીને વિષે સૌને એવો - પોતાના જેવો જ ભાવ થાય, એક સમાજ નવો તૈયાર થાય; એવા દિવ્ય હેતુસર કાર્ય કરવા માટે જ્યારે સંતોને જુદા મૂક્યા ત્યારે એ સમય કેવો હતો? કારણ કે, બુદ્ધિથી સમજાય એવી વાત નહોતી. યોગીજી મહારાજે જેમને દીક્ષા આપી, એ સંતોને એમનાં દર્શન ના થાય તો તેઓ જીવે કેવી રીતે? પણ યોગીજી મહારાજ તો સાકાર બ્રહ્મસ્વરૂપ હતા. સંકલ્પે સૌની સાથે એવું સેવન કરી શકે એવા હતા. સર્વના આત્મામાં રહીને, સર્વના આત્માને પવિત્ર બનાવી, પ્રભુધારક બનાવી શકે એવી સામર્થ્યવાળા દિવ્ય પુરુષ હતા. શ્રીજી અને સ્વામીનું સઘળું એશ્વર્ય એ દિવ્ય સ્વરૂપમાં હતું. ભલે દુનિયા નહોતી જાણતી, હરિભક્તો પણ નહોતા જાણતા, યોગીજી મહારાજના શિષ્યો પણ નહોતા જાણતા; એક સામાન્ય સાધુ માનતા હતા. એ યોગીજી મહારાજની સામર્થ્યકેટલી બધી અપરંપાર હશે એ તો આજે આપણે કહીએ છીએ. પરંતુ એ પ્રસંગ જ્યારે બન્યો ત્યારે આખો સમાજ ખળભળી ગયો. ભલભલા વિચારમાં પડી ગયા? કે શું થયું આ?

યોગીબાપા આ બ્રહ્માંડમાં જે કાર્ય કરવા આવ્યા હતા, એક દિવ્ય સમાજ રચવો હતો, આધ્યાત્મિકતાની સમજ આપવી હતી. થોડાક પણ એ ભાવથી જીવીને પોતાનાં સમગ્રનાં રૂપાંતર કરી, કેવળ પ્રભુરૂપ બની જાય, ભગવાનનું સુખ લેતા થઈ જાય. પોતે તો લે, પણ બીજાને આપી શકે એવી સામર્થ્ય એમને મળે. ત્યાર પછી પાંચ જ વર્ષ આ બ્રહ્માંડમાં રહ્યા. પણ આ પાંચ વર્ષમાં એમનો જે સંકલ્પ હતો એ એમણે સાકાર થયેલો જોયો. આ દિવ્ય પુરુષોને પોતાનાં એશ્વર્ય ને શક્તિ આપવી હતી એટલા માટે એમણે '૬૬માં બહુમોટો જબરજસ્ત પ્રયોગ કર્યો.

પ્રયોગ કરવાની વાત તો રહેવા દઈએ, પ્રયોગમાં તો પરિણામની ખબર ના હોય. પ્રયોગ મૂકીએ એટલે શું રિઝલ્ટ આવશે એ ખબર ના હોય. એની શી પ્રોડક્ટ આવશે અથવા અંદર ઈન્ટર્નલી શી પ્રોસેસ થશે એ કશી ખબર ના પડે. આ તો એમને ખબર હતી કે, આ જે કંઈ કરું છું તેનું પરિણામ એ આવશે કે, એવા પુરુષો બ્રહ્માંડમાં પ્રગટ થશે કે, જેના દ્વારા સમગ્ર બ્રહ્માંડ અધ્યાત્મને

સમજશે, બ્રહ્મજ્ઞાનને સમજશે, બ્રહ્મજ્ઞાન પોતાના જીવનના વર્તનમાં લાવે એવી સામર્થ્ય પ્રાપ્ત કરશે. એવી સેવાઓ કરશે, ભક્તિ કરશે એના પરિણામ સ્વરૂપ હઠ, માન, ઈર્ષ્યા, રાગ, દ્વેષ નીકળી જશે. માનને માટે, કીર્તિને માટે સેવાઓ નહીં કરે, પોતાના દેહભાવને પોષવા માટે સેવાઓ નહીં કરે, પોતાના આત્માના પોષણ માટે સેવાઓ કરશે. અને એ આત્મા પરમાત્માની સાથે એકાકાર થાય ત્યાં સુધીની જે સાધના છે એ અદ્ભુત સાધના છે !

આ પ્રસંગ બન્યો. સંતો દાદર-મુંબઈ મંદિરેથી નીકળ્યા. ક્યાં જવું ? કાકાજીએ આખી ગોઠવણ કરી. સંતોને સોખડા રાખવા છે. કેમ સોખડા રાખવા છે ? તો યોગીબાપાના સંતો છે. અને અહીં સોખડામાં યોગીબાપાના વચને કુરબાન થનાર ભક્તોનો મોટો સમાજ છે, એક સમૂહ છે, એક જૂથ છે કે, જેને યોગીજી મહારાજનું દર્શન છે, પ્રીતિથી જોડાયેલા છે. અને એમના વચનમાં હોમાવાની, કુરબાન થઈ જવાની તૈયારી છે. જે સોખડામાં યોગીજી મહારાજે છ-છ, આઠ-આઠ મહિના રહીને એ મંદિર બાંધ્યું છે. તેઓ સોખડામાં રહ્યા ત્યારે કેટલા બધાને સેવામાં જોડ્યા ! ને સેવાના ફળસ્વરૂપે એમના હૃદયમાં નિષ્ઠા પાકી કરાવી છે; એવું એ તીરથ છે. સંતોને સાચવશે. યોગીજી મહારાજના આ ભક્તો છે.

કાકાજી તો યોગીજી મહારાજના સ્વરૂપને યથાર્થ ઓળખતા હતા, એટલે એમણે આ સ્થાનની પસંદગી કરી. '૬૬માં પ.પૂ. સાહેબજી ૨૬ વર્ષના. ૨૬ વર્ષના સોખડાના એ યુવાનને લઈને કાકાજી પધાર્યા હતા. ગામના ભક્તોને ભેગા કર્યા. મૂળજીકાકા, ડાહ્યાકાકા, નાથાકાકા ને બધું મંડળ, સારાભાઈ તો હોય જ ! એ આખો પરિવાર અને એવા નિષ્ઠાવાળા ચંદુભાઈ દાજી, દાસ, મગનભાઈને બધા યુવાનોને ભેગા કર્યા. પ્રસ્તાવ મૂક્યો. યોગીજી મહારાજના મહિમાની વાત, યોગીજી મહારાજે સંતો બનાવ્યા એની વાત, એ સંતોને આજે આ પ્રસંગ આવ્યો છે; એમ વાત કરતાં કરતાં કાકાજીની આંખમાં આંસુ આવી ગયાં. પછી સાહેબજી ઊભા થયા ને સાહેબજીએ પ્રવચન કર્યું. સાહેબજીની આંખો પણ ભીની થઈ ગઈ. ગામમાં એક વાતાવરણ સર્જઈ ગયું. ડાહ્યાકાકા શૂરવીર પુરુષ ! સોખડાના એ સરપંચ હતા. એ કહે, 'દાદુભાઈ, તમે ચિંતા ના કરો, અમે રાખીશું એ સંતોને.' કોઈએ કહ્યું, 'વિરોધ થશે.' એ કહે, 'અરે, જેને વિરોધ કરવો હોય એ ભલેને કરે, આપણે તો યોગીજી મહારાજને રાજી કરવા છેને !'

સંતો અહીં પધાર્યા. નાનું મંદિર. નીચે ફક્ત એક નાનો હોલ, ઉપર બીજો તેવો જ હોલ, બાજુમાં નાનું રસોડું - આટલી વ્યવસ્થા. એમાં ૪૦ સંતોને રહેવાનું. બહાર એક ફૂવો. એ ફૂવાના થાળામાં બેસીને ફૂવામાંથી ડોલથી પાણી ખેંચવાનું ને નહાવાનું - વોટરવર્કસ નહિ. અને ખાલી એક જ ટોઈલેટ વાપરવાનું. ૪૦-૪૦ સંતો એ ભીડામાં રહ્યા. હરિપ્રસાદ સ્વામીજી ને અક્ષરવિહારી સ્વામીજીની સાથે રહી ભક્તિ કરી ને યોગીબાપાને રાજી કર્યા. યોગીબાપાને શું માન્યા ? યોગીબાપા જેમણે અમને દીક્ષા આપી છે એ સામાન્ય સાધુ નથી. અમારા પ્રાણપુરુષ છે, અમારો આત્મા છે. દીક્ષા આપી છે અમને બ્રહ્મસ્વરૂપની સ્થિતિએ લઈ જવા માટે, બ્રાહ્મી સ્થિતિ પમાડવા માટે. એવી સામર્થીવાળા દિવ્ય પુરુષે અમને દીક્ષા આપી છે. અને હરિપ્રસાદ સ્વામીજી સાક્ષાત્ યોગીસ્વરૂપ છે એવા ભાવથી, અક્ષરવિહારી સ્વામીજી સાક્ષાત્ યોગીસ્વરૂપ છે, એવા ભાવથી જીવન જીવ્યા.

‘અમે ખાંભલામાં ઝોળી માંગીએ ને તાવડી સારંગપુરની હાલે...’ એ BAPSની સંસ્થાનો પ્રારંભ હતો. આજે તમે જુઓ BAPS સંસ્થાનો ચારે બાજુ આખા વિશ્વમાં જ્યજ્યકાર થાય છે. અને આ રીતે ‘૬૬માં આટલાં જ વર્ષો પહેલાં જે જુદા થયા, એ સંસ્થાનો પણ એટલો જ વિકાસ થયો છે. ખરેખર જોઈએ તો હરિપ્રસાદ સ્વામી એક હાકલ કરે ને લાખ ભક્તો ભેગા થઈ જાય એ સામર્થી કોણે આપી ? યોગીજી મહારાજે આપી.

એ સમજણ પણ તે વખતે કેવી રાખી ? હરિપ્રસાદ સ્વામી ‘૩૪માં પ્રગટ થયા, ‘૬૬માં દૂર થયા. એટલે ૩૨ વર્ષના યુવાન. સાહેબજી ૨૬ વર્ષના યુવાન. વિચાર તો કરો તમે ! કેટલી સામર્થી આપી હશે ! કેવી શક્તિ આપી હશે એ ૩૨ વર્ષના યુવાનને કે, ‘આ ૪૦ સંતોને લઈને તમે જાવ અને આ ૪૦ સંતોની ભરણપોષણની જવાબદારી પણ તમારી. બધાને રાખજો ને બધાને બ્રાહ્મી સ્થિતિમાં લઈ જાવ એવી વાતો કરજો, કથા કરજો, મહિમામાં રાખજો. અને કોઈ પાછા ના પડે - એ જવાબદારી તમારી.’ એ બોલ્યા નથી બાપા, અક્ષરેય બોલ્યા નથી. એમને સંદેશો આપવા માટે વાણી નથી જોઈતી, શબ્દો નથી જોઈતા. એ જે સંકલ્પ કરે ને આપણા હૃદયની અંદર એ વસ્તુ ઉગાડે એવા સમર્થ પુરુષ હતા ! એનું દર્શન એમણે અદ્ભુત કરાવ્યું. કાકાજી - પપ્પાજીને સોંપ્યા. અને એ રીતે એક અદ્ભુત સમાજ તૈયાર કર્યો.

મે મહિનાની ૨૭મીએ ઠરાવ થયો. જૂનની ૧લીએ જ્યોતની શરૂઆત થઈ. આખું વર્ષ વીતી ગયું. ફરી મે આવ્યો. અને બાપાનો જન્મદિન ઉજવાયો. યોગીજી મહારાજની જન્મજયંતી ઊજવવાની. ‘બાપાએ દૂર નથી કર્યા, બાપાએ પોતાના કર્યા છે.’ ‘બાપાએ કાઢી નથી મૂક્યા, બાપાએ એમના હૃદયમાં સ્થાન આપ્યું છે.’ આ સમજણથી એક વર્ષ સંતો જીવ્યા છે. આ સમજણથી એક વર્ષ કાકાજી અને પપ્પાજીની સાથે રહીને બહેનો, સાહેબજી ને આખો સમાજ એ ભાવથી જીવ્યો છે.

યજ્ઞવલ્કલબાસ સ્વામી, બહુમોટા કવિરાજ ! એમને લાખ લાખ વંદન, કરોડ કરોડ વંદન કરવાં પડે ! એમના હૃદયમાંથી ભજનના જે શબ્દો નીકળ્યા છે !

અદ્ભુત ! આ એમનું ડેડિકેશન, સમજણ ! એક વર્ષ પછી, જુદા પડ્યા પછી આ એમનું પહેલું ભજન ! અને એ ભજનનો પ્રત્યેક શબ્દ એમના અંતરનો નાદ છે. યોગીજી મહારાજ પ્રત્યેની ભક્તિ છે. યોગીજી મહારાજ કેવા દીસે તેનું દર્શન છે. અને એમણે શેના માટે આ કર્યું છે ? જુદા નથી મૂક્યા, અમને તો પ્રાપ્તિ કરાવવા માટે, સાચી વસ્તુ સમજાવવા માટે, રહસ્યો અમારા જીવનમાં સાંગોપાંગ અમે જીવી શકીએ, વર્તનમાં લાવી શકીએ એટલા માટે અમને આ રીતે પોતાનાથી દૂર રાખ્યા અને છતાંય પોતાના હૃદયમાં રાખ્યા; એ ભાવથી જે ભજન બનાવ્યું, એના શબ્દો અત્યારે આપણે ગાતા નથી પણ ખાલી વાંચીએ છીએ, ને જેટલો સમજાય તેટલો સમજવાનો પ્રયાસ કરીએ.

ઓ યોગીજી પ્યારા... તને હું પોકારું... (૨)

તને હાક મારી... હું આરજૂ ઉચ્ચારું... (૨) ઓ યોગીજી પ્યારા...

તમને હું પોકારું છું હે બાપા ! કેવા બાપા ? યોગીજી પ્યારા ! તમે અમને બહુ વહાલા છો. દીક્ષા આપી ત્યારે પણ વહાલા હતા, આજે પણ એ એટલા જ વહાલા છે. વહાલા છે તે કેવી રીતે છોડી શકવાના ? એવા દિવ્ય પુરુષ ! તમને હું આરજૂ ઉચ્ચારું છું. આરજૂ શબ્દ ભગવાનની વધારે નજીક છે. આરજૂમાં વેદના છે. આરજૂમાં ભગવાન પ્રત્યેના પ્રેમનું દર્શન છે. આરજૂમાં આંખો અશ્રુથી છલકાય અને જે પ્રાર્થના સરે એ આરજૂ છે. એ આરજૂ ઉચ્ચારી આજે તમારી સમક્ષ એવી પ્રાર્થના કરી છે. આવા શબ્દો મૂકીને એમણે ભજનનો પ્રારંભ કર્યો. આ ભજન વી.પી. કોલેજના હોલમાં યોગીબાપાની જન્મજયંતી ઊજવાય છે અને ભક્તો સામે બેઠા છે, ત્યાં ગવાય છે.

જેમ જેમ ભક્તો આ ભજન સાંભળતા જાય છે, તેના શબ્દો માણતા જાય છે, શબ્દોનો મહિમા જાણતા જાય છે, એનો ભાવ સમજતા જાય છે એમ એમ સૌની આંખમાં દડદડ આંસુ વહેતાં હતાં. હવે જે એક એક લીટી કે એક એક અંતરો આવે છે, તેમાં બહુ અદ્ભુત દર્શન છે ! યોગીજી મહારાજની એમાં સ્મૃતિ કરી છે.

મીઠી ગોદ તારી ને મલકંતું મુખડું... મધુરી એ વાણી, એ લટકું રૂપકડું... યોગીજી મહારાજ કે જેમના ચરણે જીવનનું સમર્પણ કર્યું છે, પોતાનું આખું જીવન સોંપ્યું છે. એમનાં દર્શન નથી કરવાનાં, એક વર્ષ દર્શન નથી કર્યાં ને પછી આ ભજન ગાય છે. જે સામે બેઠા છે એ કોઈએ દર્શન નથી કર્યાં. દર્શન કરવા જવાની છૂટ નહોતી - એ નથી જઈ શકતા ને એ વખતે આ ગાયું છે.

એ લટકાના લાડે એ હેતના ટેલે... વાળ્યા વળાવ્યા, બનાવ્યા તેં સ્દેજે... તમારી મૂર્તિનો વિચાર કરું છું, સ્મૃતિ કરું છું, તારા લટકાનો વિચાર કરું છું. અમને એટલા બધા ઓતપ્રોત કરી દીધા તમારી મૂર્તિમાં તમે, એવા ઓગાળી દીધા, પરિણામે અમે અમારા નારહ્યા. તેં લાડથી લટકાં કર્યાં, અમારા ગળામાં હાથ નાખ્યા, અમારી કંઠી જોઈ, અમારા કાનની અંદર આંગળી ખોસીને અમને પ્રેમ આપ્યો. અમે તમારી પાસે બેઠા, બોલાવ્યા, અમને ચંપી કરતા તમારો સ્પર્શ આપ્યો, સુખ આપ્યું, પ્રસાદ આપ્યો. અને પોતાના કરી

તમે અમને જે હેતુ કર્યું તો અમારું જગત ક્યારે છૂટી ગયું એની ખબર ના પડી અમને. અમારો સંસાર છૂટી ગયો એની ખબર જ ના પડી. અમે કેમ જોડાઈ ગયા ને કેમ અમારાં માતા-પિતા, સગાં-સ્નેહી-સંબંધી - આખો સમાજ છૂટી ગયો એની અમને ખબર જ ના પડી. કેવળ તમારા તરફ દષ્ટિ રખાવી. અને તમે જ્યારે આજ્ઞા કરી કે, 'દીક્ષા લઈ લો.' એ મિનિટે અમે તમારા ચરણોમાં સમર્પિત થઈ ગયા. તમે અમને પ્રેમ આપ્યો, એટલે એ થઈ શક્યું. એકે એક પ્રસંગે અમને એટલું બધું હેતુ કર્યું છે ! અમે જ્યારે તમારી ખુરશી ઊંચકીએ ત્યારે પણ તમે અમારી સામે જે દષ્ટિ કરો, અમે જમવા બેઠા હોઈએ અને તમે પીરસવા નીકળો અને ત્યારે અમને પીરસો એ હેતુના ટેલે.

તમે અમને આમ કરીને વાળ્યા-વળાવ્યા. અમે વળે એમ નહોતા. અમારા સ્વભાવો તો બહુ જ હતા, જગત તરફનો જ પ્રવાહ હતો. જગતની રીતો જ ગમતી હતી. અમારી સાથેના યુવાનો જે કરે એ જ અમને ગમતું હતું. એમાં જ અમને રસ હતો, પણ આપે અમને ખૂબ પ્રેમ કર્યો. અમને વાળ્યા-વળાવ્યા, અમને સાધુ બનાવ્યા, સંતના માર્ગે ચલાવ્યા. સહેજે સહેજે એ થઈ શક્યું. જે થયું એ અમને પણ ખબર નથી કે, અમે કેમ વળ્યા ને કેવી રીતે આ માર્ગે આવ્યા. આ આપણા બધાની વાત છે. એ બાપાના હેતુ-પ્રેમને લઈને આપણે જોડાયા. બાપાએ કૃપા કરી એટલે જોડાયા. એ બાપાના હેતુથી જ સાહેબજીમાં આપણને હેતુ થયું. એ બાપાએ સંકલ્પ કર્યો ને સાહેબજી એ યોગીમહારાજનું સ્વરૂપ છે એમ મનાયું. આપણા જીવનનો આપણો ઈતિહાસ તપાસીએ તો યોગીબાપાની કૃપાથી આ સમજણ આપણા જીવનમાં શક્ય બની. એ વાળ્યા-વળાવ્યા-બનાવ્યા તે સ્ત્રે જે.

આરપાર ઊતરતી અમીભરી આંખડી... વાત્સલ્ય કેરી મીઠી એ વીરડી...

આરપાર ઊતરતી અમીભરી આંખડી. બાપાની દષ્ટિ આપણાં ચૈતન્યોને ભેદતી હતી. દર વખતે જ્યારે આપણી સામે નજર કરે ત્યારે આપણા દોષને ટાળતી હતી, આપણા સ્વભાવને મૂકાવતી હતી. એ પ્રેમના બંધનના કારણે જગતનાં બંધન નિર્બંધ કરતી હતી, જગતનાં બંધન તોડાવતી હતી; એવી એ પ્રેમની દષ્ટિ હતી.

વાત્સલ્ય કેરી મીઠી એ વીરડી. વાત્સલ્યભર્યું - સતત વહેતું હેતુનું ઝરણું. જે કોઈ એમની પાસે જઈને ઊભા રહે એ વાત્સલ્યમાં ભીંજાઈ જાય, એનો પોતાપણાનો ભાવ મટી જાય અને ભગવાનને સોંપાઈ જાય. યોગીજી મહારાજના ખોળામાં મસ્તક મૂકાઈ જાય. મસ્તકની સાથે સાથે બુદ્ધિ મુકાઈ જાય. બુદ્ધિનો કોઈ પણ નિર્ણય સાચો રહે નહીં, એ છોડી અને સીધો યોગીબાપા જેમ કહે એમ કરીને એ સાધુ થઈ જાય એટલી બધી જબરજસ્ત તાકાત એ દિવ્ય પુરુષમાં હતી.

પાન કરાવ્યાં એ મીઠી વીરડીનાં... ટકાવ્યા તે અમને એ તારા ઉછંગના... તારા પ્રેમથી આનંદપૂર્વક તે અમને ટકાવ્યા. પોતાના કર્યા અને આજ સુધી તું અમને લઈ આવ્યો છું. એ તારા પ્રેમ, એ તારા વાત્સલ્યના ધોધમાં નાહ્યા એટલા માટે આ શક્ય બન્યું.

નિચોવ્યું તે હીર કર્યું શોણિત પાણી... તે આના માટે શું કર્યું ? લોહીને પાણી એક કર્યું. જે દિવસે યોગીજી મહારાજને પોતાના સંતોને દૂર મૂકવા હશે, ત્યારે કેવું થયું હશે ! પણ એ તો બ્રહ્મસ્વરૂપ હતા. દર્શન તો એવું કરાવ્યું કે, બહુદુઃખ થયું. પણ આજથી પચાસ વર્ષ પહેલાં એમને ખબર હતી કે, શું થશે ? હું એ હરિપ્રસાદને દૂર મૂકું છું, એ જશભાઈને દૂર મૂકું છું, એ અક્ષરવિહારીને, એ મુકુંદને દૂર કરું છું - એ શું કરશે ? જગતમાં અનંત લોકોનો ઉદ્ધાર કરશે એવાં બ્રહ્મસ્વરૂપો તૈયાર થશે. એ યોગીબાપાને ખબર હતી.

તવ જેવા કરવા હેતુ ઉરે આણી... બાપા ! તમે કેમ કર્યું આવું ? તો આપના જેવા જ કરવા, આપનામાં જે સામર્થ્ય છે, શ્રીહરિ આપમાં જે પૂર્ણ પ્રકાશતા હતા, આપમાં જે અક્ષરના ગુણો હતા, આપમાં જે સંતત્વ હતું; એ સંતત્વ આ દિવ્ય સ્વરૂપોને આપવું હતું. એટલા માટે આપે અમને દૂર નથી મૂક્યા, અમે આપના વિશેષ ને વિશેષ થઈએ એવા સંકલ્પ કરી સતત અમારું આરીત જતન કર્યું છે.

'ધાર્યું તારું કરવા તું આ જંગે ખેલે...' જગતમાં વિરોધ થયા, કેટલાકે કહ્યું કે, 'આ લોકો ના જોઈએ.' એવું કંઈ જ નહિ, પણ બાપાએ પોતાનું ધાર્યું જ કર્યું. આજે એક વિચાર એવો પણ આવે છે કે, આ પ્રસંગમાં જેટલા જેટલા સામે આવ્યા, જેણે જેણે વિરોધ કર્યો કે, કાઢો - દાદુભાઈ-બાબુભાઈ ના જોઈએ. એ વિરોધ કરનારને આજે શત શત વંદન છે, કરોડ કરોડ વંદન છે ! યોગીજી મહારાજની આ યોજનામાં એ ભળ્યા. યોગીજી મહારાજની યોજનામાં જેણે જેણે કાકાજી - પપ્પાજીને સાથ આપ્યો એટલા જ ભળ્યા એમ ના કહેવાય. યોગીજી મહારાજને - હરિપ્રસાદ સ્વામીજીને, સાહેબજીને, અક્ષરવિહારી સ્વામીજીને, ગુરુજીને, આ દિવ્ય સ્વરૂપોને દૂર કરીને આવાં તૈયાર જે કરવાં હતાં, એમને બ્રહ્મસ્વરૂપની સ્થિતિ પમાડવી હતી. એ યોજનામાં આ જે ભળ્યા છે, કે જેણે એટલો બધો વિરોધ ના કર્યો હોત અને પાછા લીધા હોત તો ? તો યોગીબાપાનો જે સંકલ્પ, તે સંકલ્પ પૂરો કેવી રીતે થાત ? આવો મોટો સમાજ રચાત કેવી રીતે ?

પ્રમુખ સ્વામી મહારાજને કરોડ કરોડ વંદન-પ્રણામ છે. એ પણ બ્રહ્મસ્વરૂપની સ્થિતિ પામેલા હતા. મહંત સ્વામી બ્રહ્મસ્થિતિને પામેલા હતા. નીકળ્યા સંતો ત્યારે કહે, 'જાવ ! ભગવાન તમારી સાથે છે.' એ આશીર્વાદ આપ્યા. અને આજે જોઈએ છીએ કે, આવા મોટા પુરુષ બોલે છે એ શબ્દો કે, 'ભગવાન તમારી સાથે છે' અને આજે એમની સાથે છે એની અનુભૂતિ આપણે કરીએ છીએ. જેઓ યોગીજી મહારાજની આ યોજનામાં ભળ્યા. વિરોધ તો એ કરશે, નહિ તો શું એ વાહ વાહ કરે... ? કેટલોક સમૂહ તો એવો હોય ને કે એમ થાય કે, આ લોકોએ જ આ કર્યું. 'આ લોકોએ કર્યું' એવું જે જોતા હતા એ આપણું મોટું અજ્ઞાન હતું. પ્રેરક-પ્રવર્તક-નિયંતા જો મારા યોગીજી મહારાજ, પ્રેરક-પ્રવર્તક-નિયંતા જો શ્રીજી મહારાજ, એમના સંકલ્પથી જ આ બધું ચાલે, બાકી તો સૂકું પાંડું પણ ના હાલે, તો આ બધાને કોણ વર્તાવતા હોય ?

સાહેબે આપણી શી રક્ષા કરી ? એ વખતે આપણી પરિસ્થિતિ તો કેવી હતી ? આપણે ક્યાં રહીશું ? ને શું ખાઈશું ? એ સવાલ હતો. આપણે શું કપડાં પહેરીશું ? એ સવાલ હતો. જે દિવસે 'દૃદમાં નીકળ્યા ત્યારે અશ્વિનદાદા આપણને ચાર જોડી કપડાં આપે. સ્લેજ ફાટે તો ફરી સાંધી આપે ને પછી એમ કહે કે, હવે ચલાવો છ મહિના. એ દશા આપણી હતી. પગના ચંપલ તૂટી જાય તો તેઓ જાતે બજારમાં જઈ, ચંપલમાં ચાર ખીલીઓ મરાવી, એ ચંપલ આપણને પહેરવા આપે. પણ આ પરિસ્થિતિમાં - આ બધું કર્તા-હર્તા મારા બાપા છે ; કાકાજી-પપ્પાજીએ આપણને આ સમજાવ્યું અને સાહેબજીમાં આપણને હેત કરાવ્યું. સાહેબજીએ સૌ નિર્દોષ છે એ મનાવ્યું અને પ્રાર્થના-ભજનથી બળ પૂરી ટકાવ્યા. આ બાપાના સંકલ્પમાં જેણે જેણે આપણને મદદ કરી છે, જેણે જેણે આ સંકલ્પ દૃઢતાથી પકડી રાખ્યો છે, - 'કાઢો' - એ જે ક્યું છે, એ જે કરનારા છે એમને લાખ લાખ - કરોડ કરોડ વંદન છે કે, બાપાના સંકલ્પમાં ભળ્યા.

સુહૃદભાવનો જ તારો રણકારો... નિર્દોષબુદ્ધિ એ પંથ એક ન્યારો...
તે દિવસે એમણે જે માંચું છે, આજે એના શબ્દો હું વાંચું છું ત્યારે મને એમ થાય છે કે, દાસ સ્વામીના હૃદયમાંથી આ શબ્દો કેવા નીકળ્યા છે ! આધ્યાત્મિકતાની કેટલી બધી ઊંચી ટોચની વાતો છે આ. સુહૃદભાવનો જ તારો જ રણકારો... બાપા 'સુહૃદભાવ રાખો... સુહૃદભાવ રાખો...' એમ કહેતા. હવે સુહૃદભાવ રાખવાનો અવસર તો અત્યારે આવ્યો ! એકબીજાનાં સુહૃદ બનવાનો સમય તો આવ્યો ત્યારે ખબર પડી કે, સુહૃદભાવ કેટલો રાખીએ છીએ આપણે ? અને ત્યારે રાખ્યો. અશ્વિનદાદા માટે સ્વામીજી એમ કહે કે, 'સાહેબ ! સાધુરામને મારી સાથે મોકલોને ! મારી સાથે વિચરણમાં કોઈ યુવક નથી.' અને અશ્વિનદાદા ગામડે ગામડે એમની સાથે યુવક તરીકે ફરે. આ સુહૃદભાવ છે. આવા તો અનેક પ્રસંગો છે. આપણને બધાને બોલાવ્યા કે, 'વાસણા ખેતરમાં બધું નીંદામણ કરવાનું છે, એ માટે તમે આવો.' આપણે બધા ગયા ને આખો દિવસ નિંદું. આ સુહૃદભાવ જ છે !

નિર્દોષબુદ્ધિ એ પંથ એક ન્યારો... આવા પ્રસંગે પણ આવું કરાવનારને વિશે નિર્દોષભાવ રહે ! એ માટે પપ્પાજી ત્યારે બોલ્યા કે, 'વિમુખ નારાયણની જય.' ભગવાન વિમુખ કોઈને કરતા નથી. જે યોગીજી મહારાજે આપણને જુદા મૂક્યા હતા, એ યોગીજી મહારાજ આપણી સાથે છે, એ આપણા વિમુખ નારાયણ છે. એ ભાવની સમજણ આપણી પાસે રખાવડાવી એ કાકાજી-પપ્પાજીને જેટલાં વંદન કરીએ એટલાં ઓછાં છે. નિર્દોષબુદ્ધિ સર્વમાં રહે એ જતન કાકાજી-પપ્પાજીએ કર્યું, એ જતન સાહેબજીએ કર્યું, એ જતન હરિપ્રસાદ સ્વામી, અક્ષરવિહારી સ્વામીએ કર્યું. સૌને નિર્દોષ માનો, સૌને દિવ્ય માનો. આ બધું બાપાએ જ કર્યું છે, બાપા જ કરનારા છે ! મોટા પુરુષને વિષે કર્તા-હર્તાપણાનો ભાવ, એ નિર્દોષબુદ્ધિ છે. બીજા કોઈ આપણું કશું કરી ના શકે એવું સમજીને પ્રતિપણ એમના વિષે દિવ્યભાવ રાખવો, એમનો મહિમા સમજવો અને ગાવો એ દિવ્યભાવ છે, એ નિર્દોષબુદ્ધિ છે.

બીજું એવું નથી કે જેથી તું રીએ... નિર્દોષબુદ્ધિ રાખીએ તો જ તું રીએ. પણ, અત્યાર સુધી અમને એમ કે, અમે ઉપવાસ કરીએ એટલે તું રીએ, અમને એમ કે, અમે સેવા કરીએ એટલે તું રીએ, અમને એમ કે, અમે લાખ રૂપિયા આપીએ એટલે તું રીએ. કદાચ રીએ, પણ આધ્યાત્મિક રીતે, આત્માની રીતે તો અમે તારા ભક્તોમાં નિર્દોષબુદ્ધિ રાખીએ તો તું રીએ. જે અમારી વાલ વાલ કરે, હાર પહેરાવે એમને માટે તો નિર્દોષબુદ્ધિ રહે જ, પણ જે ઠોકે અને ઘોલ મારે, જેમ તેમ કહીને હડે કરે, હડકારે - એ વખતે પણ અહોહો ! તારો સંબંધ છે બાપા ! આ તારા છે ! વંદન છે ! એ જે સમજ, એ નિર્દોષબુદ્ધિ છે. એવી નિર્દોષબુદ્ધિ કાકાજી-પપ્પાજી - સાહેબજીએ આપણને સૌને રખાવડાવી. અને સૌને વિશે એવો દિવ્યભાવ રખાવડાવ્યો કે, એમનું નામ સાંભળીએ તો પણ આપણને અહોભાવ થાય ! આજની તારીખે પણ એમણે જે સેવાઓ કરી છે એ સેવાને વંદન ધરીએ છીએ !

હવે કરાવવું જે તારે અમને એ સૂઝે. તારે આ કરાવવું છે - નિર્દોષબુદ્ધિ રખાવવી છે, એકતા રખાવવી છે, સુહૃદભાવ રખાવવો છે, સૌની સેવા કરાવવી છે, સૌને નમતા થઈએ, સૌના દાસ બનીએ ; એ તારે કરાવવું છે. એ અમને સૂઝે એવી હે દયાળુ કૃપા કરજો !

નથી થાવું મારે એ ઢોલિયાના ચાકર... સુહૃદ તારા મુક્તો તું એથી છે સભર... એ દિવ્ય એકતાના ઝૂલે તું ઝુલાવે... પ્રાણ સમા મુક્તો સુવાસ તો ફેલાવે...

મહારાજ પાસે બધા બેઠા હતા. મહારાજ કહે, મારા ઢોલિયા પાસે બધા બેઠા છે, પણ મહારાજ ઊઠીને દૂર ગુણાતીત બેઠા હતા ત્યાં જઈને બેઠા. મારા બ્લાલા તો આ છે. જે તારા મુક્તો સુહૃદભાવે જીવે છે, જે ભક્તો તારા નિર્દોષભાવે જીવે છે, જે મુક્તો તને કર્તા-હર્તા ભાવે સ્વીકારે છે, જે મુક્તો તને પ્રભુનું સાકાર સ્વરૂપ માને છે, જે મુક્તો શ્રીજી અને સ્વામી આજે યોગીરૂપે મળ્યા એ ભાવથી ભજે છે, એની સાથે સભર સભરતાથી તું જીવે છે. મારે એની સાથે જીવવું છે.

તારી આ પ્રસન્નતાનાં ના કોઈ સાધન... કરાવવા તું માગે એ તીવ્રતાનું ભજન... કેટલા સરસ શબ્દો મૂક્યા છે ! - 'તારી આ પ્રસન્નતાનાં ના કોઈ સાધન...' ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા માટે, પ્રભુસ્વરૂપને પ્રસન્ન કરવા માટે, બ્રહ્મસ્વરૂપને રાજી કરવા માટેનાં બીજાં કોઈ સાધન નથી. નિર્દોષબુદ્ધિ રાખો, એકતા રાખો, સુહૃદભાવ રાખો, એકબીજાનું ખમો, દાસ બનો, સેવક બનો તો જ રાજી થાય, બાકી કોઈ સંજોગોમાં રાજી ના થાય. હવાલલાં કરો તો રાજી ના થાય. એની આગળપાછળ ફર્યા કરો તો રાજી ના થાય. એકેએક મુક્તમાં દિવ્યભાવ રાખે, મહિમાથી એની સેવા કરે, ભક્તિ કરે, એને વંદન કરે, નમે, એના દોષ ના જુએ, એના સ્વભાવ ના જુએ, એની પ્રકૃતિ ના જુએ, એ સર્વમાં કેવળ સંબંધ જુએ અને સંબંધ જોઈને જ વર્તન કરે એની પર રાજી થાય.

અને એ માટે કરશો શું ? મારે દાસ થવું છે. નહીં થવાય. જ્યાં સુધી અહંકારથી હું ઘેરાયેલો છું, તો હું દાસ નહિ થઈ શકું. તરત જ બધી દલીલો થઈ

જશે. કોઈ પણ પ્રસ્તાવ મૂકશે એની સામે દસ દલીલો તમારા મગજમાં ઊઠશે, કારણકે હું બુદ્ધિપ્રધાન જીવું છું. તો કરવાનું શું ? તીવ્રતાથી ભજન કરો. અને ભજનમાં માંગીએ, મહારાજ! તમે સર્વોપરી છો, સર્વના કર્તા-હર્તા-પ્રેરક તમે છો, આ સર્વને હલાવનારા તમે છો, સર્વને ચલાવનારા તમે છો. સર્વના બુદ્ધિના પ્રેરક તમે હોવ તો આ જે કોઈ કરી રહ્યા છે એ કરાવનાર કોણ છે ? અમને આ જુદા મૂકનાર કોણ ? એ બાપા તમે જ ! તમારી પ્રેરણાથી આ થાય છે, આ તો બધાં રમકડાં છે. તમે ચાવી ભરશો એટલું ચાલશે. મારી બુદ્ધિથી ચાલું, મારી આવડતથી ચાલું, મારી હોશિયારીથી ચાલું તેના બદલે તું ચલાવે ને ચાલું. મારો પ્રેરક-પ્રવર્તક તું એવો જ આ સૌમાં પણ પ્રેરક-પ્રવર્તક તું છું ; એ ભાવથી તીવ્રતાનું ભજન કરીને, એવી દષ્ટિ રાખીને એ સમજણ કેળવીએ.

ભજનમાં કરીએ વિનંતી આજીજી... ક્રિદા થાઉં અગર ના, એ તારી જ મરજી... અમે ભજન કરીશું, પ્રાર્થના કરીશું, સૌને નિર્દોષ માનવા માટેનો પ્રયત્ન કરીશું. કોઈ કંઈ બોલશે ત્યારે અંદરથી સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કોઈ વખાણશે ત્યારે પણ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... કોઈ અમારા દોષ બતાવશે ત્યારે પણ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... મારો અહંકાર બહાર આવશે ત્યારે કદાચ કોઈ મને દોષ બતાવે પણ ખરો, પણ ત્યારે એનો અભાવ નહીં લેવો, ત્યારે હું સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ભજન કરીને શાંત રહીશ. તારી તરફ દષ્ટિ રાખીશ. એના મહિમાનો હું વિચાર કરીશ. એને તારો જે સંબંધ છે, એવો ભાવ જોઈશ. અને પછી તારે રાજી થવું, અમારી પર ક્રિદા થવું કે ના થવું ? એ તારી મરજી છે. અમે આટલું કરીશું. અમે નિર્દોષભાવ રાખીશું. અમે તારું કર્તા-હર્તાપણું સ્વીકારીશું. અમે સર્વના દાસ બનીશું. અમે સર્વની સેવા કરીશું. અમે કોઈનાનો-મોટો, ગરીબ-તવંગર, ભણેલો છે-અભણ છે એવું કશું જોઈશું નહીં. કેવળ તારો સંબંધ છે ! હા ! તો અમે એની આગળ દાસ થઈ જઈશું, રાંક થઈ જઈશું. અમારી ગમે એવી બુદ્ધિ હશે, આખી દુનિયા પર રાજ કરીએ એટલી તાકાત અમારી હશે છતાંય કોઈ ભક્ત આવીને ઊભો રહેશે, ત્યારે બે હાથ જોડી એનું જે છે એનો સ્વીકાર કરીશું. એ અમે કરીશું પછી તારે રાજી થવું હોય તો થયે, ક્રિદા થવું કે ના થવું એ તારી મરજી.

બનાવ્યા તેં અમને ન ટળવળતા કરવા... રચ્યો છે તેં આ ખેલ રૂડું જ કરવા... પ્રાર્થના છે આ ! કેવી પરિસ્થિતિ હશે ? કેવા સંજોગો હશે ? જે પુરુષને પોતાનું સમર્પણ કર્યું છે, એમનાં દર્શન નહીં કરવાનાં. કોઈ વ્યવસ્થા નહિ - રહેવાની, ખાવાની, પીવાની કશી કોઈ વ્યવસ્થા નહીં. તે વખતે પણ 'બનાવ્યા તેં અમને ન ટળવળતા કરવા...' 'ટળવળતા' શબ્દ જ્યારે ગવાયો ત્યારે આખી સભામાં સોપો પડી ગયો. દડ... દડ... દડ... બધાની આંખોમાંથી આંસુ સરી પડ્યાં. 'બનાવ્યા તેં અમને ન ટળવળતા કરવા... રચ્યો છે તેં આ ખેલ રૂડું જ કરવા...' આ નિર્દોષબુદ્ધિ, આ કર્તા-હર્તાપણાનો સ્વીકાર ! આ જે કર્યું છે એ અમારું રૂડું કરવા માટે કર્યું છે. આ જે તકલીફો મોકલે છે, એ તકલીફો નથી, એ અમારા આત્માને શુદ્ધ કરવા માટે, પવિત્ર

કરવા માટે, અમારા હૃદયમાં પ્રભુ પધરાવવા માટે તેં કર્યું છે દયાળુ ! હે બાપા ! અમે તમારા ઋણી છીએ. એ ભાવ આ ભજનમાં આ શબ્દો-આ પંક્તિ આવે ત્યારે સરી પડે. આ બાપાને સર્વોપરી, સર્વ કર્તા માન્યા કહેવાય. આ બાપાને નિર્દોષ માન્યા કહેવાય. આ બાપાને પૂર્ણ સમર્પિત થયા કહેવાય !

ઝીલે પારધી પણ એ ઝોળિયાં પારેવાં... બેઠો છે તું અમારો પોકાર ઝીલવા... પારધી છે એ દાણા નાખી ખેલ કરે, ફેંકે પછી ઝીલી લે પડવા ના દે. એમણે ફેંક્યા છે, પણ ખાતરી છે કે એમણે ઝીલી લીધા છે. એમણે ટળવળતા નથી રાખ્યા. જમીન ઉપર પડીને અમે ટળવળીને મરી જઈએ એટલા માટે નહીં, પણ અમને બ્રહ્મસ્વરૂપ બનાવવા માટે, ભગવાન આપવા માટે, ભગવાનના સુખે સુખિયા કરવા માટે તેં અમને આ રીતે મૂક્યા છે. એ અહોભાવ, એ મનની વાત દાસ સ્વામીએ લખી છે.

અમે છીએ તારા ને તું છે અમારો... એ ભાન કરાવવા રહ્યો તું જ ન્યારો... અમે તારા છીએ ને તમે અમારા છો, આ અમે તમારી સાથે હતા ત્યારે વિચાર પણ નહોતો કર્યો. પણ આજે અમે સૌ વિચારીએ છીએ કે, અમે તારા છીએ, તું અમારો છે અને પ્રતિપળ અમને તું એની ખાતરી કરાવે છે. તું અમને સમજ આપે છે અને અમને હૃદયમાં ભારોભાર નિશ્ચય કરાવે છે કે, હું તમારો છું અને તમે મારા છો. તું અમારાથી જુદો નહિ રહી શકે. અમને જુદા રાખી ના શકે તું, એક ક્ષણવાર પણ અમે તને જુદા ના રાખી શકીએ. પણ આજે તારી જ કૃપાથી અમે તને પળેપળ ધારીને જીવતા થયા છીએ. અને તું અમારી સાથે છું એની અનુભૂતિ છે, પ્રતીતિ છે અમને. અને એ રીતે અમે સૌ ભેગાં મળીને સુહૃદભાવથી, એકતાથી કેવળ હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, અક્ષરવિહારી સ્વામીજીને દિવ્ય માની અમે સૌ સંતો જીવીએ છીએ. એ વખતે ત્યારે બેઠો હતો એ આખો સમાજ પણ એવા જ ભાવથી કાકાજી, પપ્પાજી, સ્વામીજી, અક્ષરવિહારી સ્વામીજી, સાહેબજીને દિવ્ય માનીને એવું જીવતો હતો. ને આજે જોઈએ છીએ-પચાસ વર્ષ આ દિવ્ય પુરુષોના સાંનિધ્યે, ગુરુજી મુકુંદજીવન સ્વામીજીના સાંનિધ્યે એવો આખો સમાજ રાંકભાવથી જીવતો થઈ ગયો છે.

બાપા એક ક્ષણવાર પણ જુદા થયા નથી. એક ક્ષણવાર પણ એ આપણને જુદા રાખી શકે નહીં. બાપા આપણાથી જુદા થઈ શકે નહીં, એ સમજપૂર્વક આખો સમાજ જીવ્યો, તો આજે બાપા૩૫ થયેલા સાહેબજીને વિશે આપણને એવી પ્રતીતિ થઈ. યોગીબાપાએ આપણને જે સુખ આપ્યું, આપણને જે દર્શન આપ્યું, આપણને જે હેત કર્યાં, ખેંચીને જે પોતાના કર્યા અને સ્વભાવ ને પ્રકૃતિ મુકાવડાવી; આજે સાહેબદાદા પણ આપણને સેવાઓ કરાવી, ભક્તિ કરાવી, પોતાના કરી, હેત કરી આપણને આપણા સ્વભાવ ને પ્રકૃતિથી પર કરી રહ્યા છે.

દષ્ટિ અગોચર નાથ ભલે છો... આણુએ આણુમાં બિરાજી રહ્યા છો... દષ્ટિ અગોચર - મારી દષ્ટિની સામે નથી તમે, પણ અગોચરેય નથી. અમારા આણુ આણુમાં બિરાજી ગયા છો, રોમ રોમમાં વસી ગયા છો. આંખ બંધ કરીને, મૂર્તિ સંભારીને જ્યાં પ્રાર્થના કરીએ છીએ તો તમે અમારી સામે આવીને ઊભા

રહો છો. અમારા પ્રશ્નોના જવાબ આપો છો, દયાળુ ! એ કૃપા તમે કરી છે. એ માહાત્મ્ય તમારું સમજાવવા માટે તમે અમને આ રીતે દૂર કર્યા છે. દષ્ટિ અગોચર છો - ભલે ! પણ અમારા અણુ અણુમાં બિરાજી ગયા છો તે આજે પણ આપણે સૌ અનુભવીએ છીએ. યોગીબાપા પોતે અક્ષરધામમાં સિદ્ધાવ્યા, પણ આજની તારીખે પણ જ્યાં આંખ બંધ કરીને એમને સંભારીએ છીએ, ત્યારે આપણી સામે આવી બેસે છે અને આપણી સાથે વાત કરે છે. આપણને સમજાવે છે, આપણા દોષ બતાવે છે, આપણી ભૂલ બતાવે છે. આપણને પોતાના ગણી, આપણને સમજાવે છે. આપણને સાહેબજીના સ્વરૂપમાં ઓગળી જવા માટે, સમાઈ જવા માટે, આપણા સર્વના ભાવ એમની આગળ સમર્પિત કરી દેવા માટે, સતત આપણને બળ આપતા રહે છે, સમજાવ આપતા રહે છે.

'૬૬માં જુદા મૂક્યા, '૭૧માં બાપા ધામમાં ગયા. એટલાં વર્ષ દર્શન ના થયાં - દષ્ટિ અગોચર. પણ એ ધામમાં ગયા પછી પણ અગોચર નથી, એ દષ્ટિ સામે છે. જ્યાં પોકાર કરીએ ત્યાં આપણી સામે આવીને બેસે. આપણા જવાબ આપે, આપણને અધ્યાત્મમાર્ગે દોરે, આપણી જે પ્રાર્થના હોય એ સાંભળે ને આપણાં સર્વ સમાધાન કરે. આજની તારીખે પણ અને એ જ ભાવથી આપણે ભગવાનનાં સર્વ ગુણાતીત સ્વરૂપોને સેવવાં છે. સાહેબદાદા આજે આપણી સાથે દેહથી છે, આપણી વચ્ચે રહે છે. અમેરિકાવાળાને ક્યાં એમની સામે છે ? - દષ્ટિ અગોચર છે. ન્યૂઝીલેન્ડમાં જે વસે છે એમના માટે દષ્ટિ અગોચર છે, ક્યાં એમની સામે સાહેબ બેઠા છે ? અત્યારે સાહેબ ક્યાં છે ? અત્યારે સાહેબ મોરબીમાં બિરાજમાન છે. પણ ના, એ તો બ્રહ્મનું સ્વરૂપ છે, સર્વત્ર છે. જ્યાં પોકાર કરીએ ત્યાં હાજર થાય છે. એ ભાવથી એમની સાથેનો સંબંધ દઢ કરવા માટે, યોગીજી મહારાજે આપણને સૌને લિફ્ટ કર્યા છે, ઉપર લીધા છે, સમજાવ્યું છે. જેમ મારા વિષે તમને આ ભાવ થયો, એનો એ જ ભાવ તમે સાહેબજીમાં કરો, એનો એ જ ભાવ તમે હરિપ્રસાદ સ્વામીજીમાં કરો. એનો એ જ ભાવ તમે ગુરુજીમાં કરો. આ ભાવની સમજ આપણને આપવા માટે બાપાએ આ કર્યું. અને આજે એ વસ્તુ આપણને સમજાય છે. યોગીજી મહારાજ જેમ આપણાથી દૂર ના થઈ શકે, એમ અત્યારે આપણને સૌને એવી પ્રતીતિ થઈ કે, સાહેબજી એક ક્ષણવાર પણ આપણાથી દૂર ના જઈ શકે. અહીંથી ગાડીમાં બેસે, ભલે એ જ્યાં પણ જતા, પણ તેઓ આપણી સાથે ને સાથે હોય. જ્યાં પોકાર કરીએ ત્યાં સાહેબ આપણને જવાબ આપે. આપણને અંતરે ઉઠતા પ્રશ્નોનાં સમાધાન કરે. એવા એક દિવ્ય પુરુષની સાથે તમે સંબંધ કરાવ્યો.

અર્પી શું થકીએ જ્યંતીની અંજલિ, દષ્ટિની અભીપ્સા એ કરુણા ભરેલી... અમે જે કંઈ કરીએ છીએ તે હે દયાળુ ! તમે દષ્ટિ રાખીને યોગ્ય માર્ગે અમને ચલાવજો. અમારા અહંભાવથી પર થવા માટે જે કંઈ સાધના કરીએ છીએ તે સાધનામાં દષ્ટિથી અમારી સાથે રહેજો. અમને સમજાવજો કે, અમે જે પગલું ભરીએ છીએ એ પગલું સાચું છે કે ખોટું છે. અમે મનમુખી વર્તીએ છીએ કે ગુરુમુખી વર્તીએ છીએ, અમે તમને પ્રસન્ન કરવા માટે જીવીએ છીએ કે અમે અમારી જાતને પ્રસન્ન કરવા માટે જીવીએ છીએ; આ તમે દષ્ટિ કરીને

અમને સમજાવ આપજો. બાકી અમારું તો અહંકારથી ભરેલું તંત્ર - અમને રાજી કરવા માટે જ અમે જીવીએ છીએ. અમારી સવારથી સાંજ સુધીની પ્રવૃત્તિમાં ૯૦ ટકા-૯૯ ટકા પ્રવૃત્તિ તો અમે અમને જ રાજી કરવા માટે કરીએ છીએ, અને તમને રાજી કરવા માટે કો'ક એવું સત્કર્મ થઈ જાય છે. એમાંથી અમારે ૧૦૦ એ ૧૦૦ ટકા તમને પ્રસન્ન કરવા માટે જ પ્રવૃત્તિ કરવી છે. તમે રાજી થાવ એટલા માટે જ સર્વ વ્યવહાર કરવા છે. તમે રાજી થાવ એવા સંબંધો કરવા છે. અને સર્વની સાથે એવા સંબંધે દાસભાવે જીવીને કેવળ તમને પ્રસન્ન કરતા રહેવું છે.

'પ્રસન્ન થઈ અમ અંતરમાં રહેજે, સામીપ્ય તારું સમજાયે રહેજે...'

મારા અંતરમાં, મારા દેહમાં અખંડ નિવાસ કરીને રહેજે અને તારું સામીપ્ય ક્ષણવાર પણ મારે ચૂકવું નથી. તું મારી સાથે છે એની સતત અનુભૂતિમાં રહેવું છે, એક ક્ષણવાર પણ હે સાહેબદાદા ! તમારા વગર હું કેવી રીતે જીવી શકું ? યોગીબાપા ! તમે મારાથી ક્યાં દૂર ગયા છો ? મારી સાથે ને સાથે છો એ ભાવનું સતત જીવન જીવવું છે.

સાહેબજીની અનુવૃત્તિ શું છે ? એ કેમ રાજી થાય છે ? એ રાજી ના થાય એવી પ્રવૃત્તિ શું કામ થઈ શકે મારાથી ? એનું સતત મારે અનુસંધાન રાખવું છે, સતત એ વિચારમાં રહેવું છે. અને આવું અનુસંધાન રાખીને મારા સમગ્ર તંત્રને એ રીતે મારે વર્તાવવું છે. મારાં મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહમ્ શું કામ મારી રીતે વર્તે ? મારે કેવળ તારી રીતે વર્તાવવા છે; એવી એક પ્રાર્થનારૂપી આ અંજલિ આપીએ છીએ. આ પ્રાર્થના કરી એ સાચી અંજલિ ગણજો.

હે સાહેબદાદા ! તમારો ૮૦મો પ્રાગટ્ય દિવસ ઊજવીશું. આટલું મોટું રૂડું મંદિર થશે ! એ મંદિરમાં સાક્ષાત્ મહારાજ, સ્વામી સાથે આપ સૌ દિવ્ય સ્વરૂપમાં બિરાજશો ! અમારા માટે તો તમે અમારો આત્મા છો, અમારા પ્રભુ છો, કર્તા-હર્તા છો, નિર્ધંતા છો. આ બધા જે શબ્દો છે એ અમારે સાકારપણે જીવવા છે. પ્રતિપણ એના અનુસંધાને જીવવું છે. અને તમારા વિશે એવો ભાવ રાખીને અમારે સતત તમારાં દર્શન કરવાં છે. આંખ બંધ કરીને જ્યારે તમારી મૂર્તિ સંભારીએ ત્યારે એ મૂર્તિ મને સાકાર સાક્ષાત્ મળી છે, મહારાજનું સ્વરૂપ મળ્યું છે, યોગીબાપા સાક્ષાત્ સાહેબ ! તમારા રૂપે મળ્યા છે એવા ભાવથી તમારાં દર્શન કરવાં છે. તમારા પ્રત્યેક શબ્દને અમારે જીવન જીવીને, અમારું સમગ્ર તમારા ચરણોમાં હોમી દેવું છે, એકાકાર કરીને જીવવું છે. તમારા સર્વ ભક્તો પણ એવું જીવે છે, એવો સર્વને વિષે ભાવ કરવો છે. સર્વને નમવું છે, સર્વનું ખમવું છે, સર્વના દાસ બનીને રહેવું છે. એ માટે ખૂબ બળ આપો !

દાસ સ્વામીએ કરેલી પ્રાર્થના એ સનાતન છે, શાશ્વત છે. જે પ્રાર્થના એ મણે ૧૯૬૬-૬૭માં કરી એની એ જ પ્રાર્થના, આજે અમે પણ કરીએ છીએ. હે દયાળુ ! હે સાહેબદાદા ! સાકાર ભગવાનનું દિવ્ય શ્રીજી-સ્વામી સ્વરૂપ અમને યોગીબાપા રૂપે મળ્યું હતું, એ જ, તમે અમને મળ્યા છો. એવા ભાવથી સર્વના કર્તા, હર્તા, નિર્ધંતા, પ્રેરક, પ્રવર્તક હે સાહેબદાદા ! તમે છો એવા ભાવથી અમારે જીવવું છે. એવી કૃપા વરસાવો એ જ પ્રાર્થના !

જય સ્વામિનારાયણ !

